

§ 1. Za cenę zakupu wytworów gospodarstwa rolnego, nabywanych bezpośrednio od relikwistów, uważa się cenę targową, ustaloną przez komisje cennikowe powołane przy prezydentach m. st. Warszawy i m. Łodzi oraz przy starostach i prezydentach miast wydzielonych na podstawie średnich notowań dokonanych przez komisje notowań.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

Hilary Minc

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Jan Dąb-Kociół

Minister Aprowizacji:

Włodzimierz Lechowicz

322

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 5 sierpnia 1947 r.

o odjęciu uprawnień w zakresie nadzoru policyjno-budowlanego zarządowi gminy Zembrzyce w powiecie wadowickim, województwie krakowskim i przekazaniu tych uprawnień Wydziałowi Powiatowemu w Wadowicach.

Na podstawie art. 393-a i 398-a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 34, poz. 216) zarządzam, co następuje:

§ 1. Uprawnienia zarządu gminy wiejskiej, określone w art. 391 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 34, poz. 216), odejmuje się zarządowi gminy Zembrzyce w powiecie wa-

dowickim, województwie krakowskim i przekazuje się Wydziałowi Powiatowemu w Wadowicach.

§ 2. Od orzeczeń, wydanych w myśl § 1 przez Wydział Powiatowy w Wadowicach, służy odwołanie do wojewody.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Minister Odbudowy:

Juliusz Żakowski

323

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 14 sierpnia 1947 r.

o warunkach funkcjonowania i organizacji wzajemnych zakładów (totalizatora).

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 1925 r. o wyścigach konnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 79, poz. 552) zarządzam, co następuje:

§ 1. Artykuły, powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia, oznaczają przepisy ustawy z dnia 22 czerwca 1925 r. o wyścigach konnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 79, poz. 552); paragrafy, powołane bez bliższego określenia, oznaczają przepisy rozporządzenia niniejszego.

§ 2. 1. Stawki we wzajemnych zakładach można przyjmować tylko w kasach, znajdujących się na torach wyścigowych lub utworzonych poza ich obrębem za zezwoleniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

2. Stawki można przyjmować tylko w przeddzień wyścigów oraz w dniu wyścigów aż do sygnału, oznaczającego zamknięcie kas wzajemnych zakładów.

3. Towarzystwa, zarządzające wyścigi konne, mogą nie przyjmować stawek:

1) na wszystkie lub poszczególne gonitwy w danym dniu;

2) we wzajemnych zakładach porządkowych (§ 5 pkt 3) i łącznych (§ 8);

3) na niektóre konie; w tym przypadku konie takie są wyłączone ze wzajemnych zakładów.

§ 3. 1. Wysokość stawki zasadniczej w zakładach wzajemnych określa towarzystwo zarządzające wyścigi.

2. Na dowód wpłacenia stawki i zawarcia wzajemnego zakładu wydane zostaje pokwitowanie w postaci biletu lub odcinka kontrolnego.

§ 4. Towarzystwa, zarządzające wyścigi konne, powinny przed upływem 3 dni przedstawiać Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych sprawozdania z obrotów we wzajemnych zakładach w każdym dniu wyścigowym z wyszczególnieniem obrachunku dla każdej gonitwy oddzielnie.

§ 5. Stawki można przyjmować w następujących odrębnych rodzajach zakładów:

1) na konia, który uzyskał pierwsze miejsce w gonitwie (zakład zwyczajny);

2) na konia z płatnym miejscem (zakład francuski), t. j. na konia, który uzyska w gonitwie pierwsze lub drugie miejsce, jeżeli w gonitwie mają wziąć udział co najmniej

cztery konie, albo pierwsze, drugie lub trzecie miejsce, jeżeli w gonitwie ma wziąć udział co najmniej siedem koni;

- 3) na dwa konie, które uzyskają w gonitwie pierwsze i drugie miejsce (zakład porządkowy);
- 4) na dwa, trzy, cztery i pięć gonitw, lecz nie więcej niż na jednego konia w gonitwie (zakład łączny); gonitwy, w których mogą być przyjmowane zakłady łączne, określa w programie oficjalnym dziennym towarzystwo zarządzające wyścigi konne.

§ 6. 1. Wzajemne zakłady porządkowe mogą być czynne tylko w tych gonitwach, w których ma wziąć udział od trzech do siedmiu koni włącznie.

2. W gonitwach, w których ma wziąć udział trzy, cztery lub pięć koni, we wzajemnych zakładach porządkowych można stawiać na to, że wskazane dwa konie uzyskają pierwsze i drugie miejsce, mijając celownik w kolejności, określonej przez stawiającego.

3. W gonitwach, w których ma wziąć udział sześć lub siedem koni, we wzajemnych zakładach porządkowych można stawiać na to, że wskazane dwa konie uzyskają w gonitwie pierwsze i drugie miejsce w jakiegokolwiek kolejności.

4. Towarzystwa, zarządzające wyścigi konne, mogą ograniczyć działalność wzajemnych zakładów porządkowych do gonitw, w których ma wziąć udział trzy, cztery lub pięć koni.

§ 7. Za konie, mające wziąć udział w gonitwie; uważa się konie, których jeźdźcy byli zważeni, z wyjątkiem koni bądź wyłączonych ze wzajemnych zakładów, bądź wycofanych z gonitwy w przypadku ofertowej sprzedaży koni przed gonitwą.

§ 8. Zakłady łączne składają się z czterech samodzielnych, odrębnych obrachunkowo grup:

- grupa I-sza na dwie gonitwy,
- grupa II-ga na trzy gonitwy,
- grupa III-cia na cztery gonitwy,
- grupa IV-ta na pięć gonitw.

§ 9. We wzajemnych zakładach zwyczajnych zakład jest wygrany:

- 1) jeżeli koń, wskazany przez stawiającego, uzyskał w gonitwie pierwsze miejsce;
- 2) jeżeli pierwsze miejsce uzyskał koń, należący do tej samej stajni wyścigowej co koń, wskazany przez stawiającego, pod warunkiem, że wskazany przez niego koń stawiał się do startu, nie został zwolniony z dyspozycji startera i nie został na starcie.

§ 10. We wzajemnych zakładach francuskich zakład jest wygrany:

- 1) w gonitwach, w których miało wziąć udział co najmniej cztery konie, jeżeli koń, wskazany przez stawiającego, uzyskał w gonitwie:
  - a) pierwsze miejsce;
  - b) drugie miejsce, a na pierwszym miejscu minął celownik tylko jeden koń;
- 2) w gonitwach, w których miało wziąć udział co najmniej siedem koni, jeżeli koń, wskaza-

ny przez stawiającego, uzyskał w gonitwie:

- a) pierwsze miejsce;
- b) drugie miejsce, a na pierwszym miejscu minął celownik jeden koń lub dwa konie głowa w głowę;
- c) trzecie miejsce, a celownik minął na pierwszym miejscu jeden koń i na drugim miejscu jeden koń lub dwa konie głowa w głowę.

§ 11. We wzajemnych zakładach porządkowych zakład jest wygrany:

1) w gonitwach, w których miało wziąć udział trzy, cztery lub pięć koni:

- a) jeżeli konie, wskazane przez stawiającego, uzyskały w gonitwie pierwsze i drugie miejsce, mijając celownik w kolejności przezeń wskazanej, a na pierwszym i drugim miejscu minął celownik tylko jeden koń;
- b) jeżeli konie, wskazane przez stawiającego, należące do jednej stajni wyścigowej, uzyskały w gonitwie pierwsze i drugie miejsce w jakiegokolwiek kolejności, a na pierwszym i drugim miejscu minął celownik tylko jeden koń;
- c) jeżeli konie, wskazane przez stawiającego, uzyskały w gonitwie pierwsze miejsce głowa w głowę,
- d) jeżeli koń, wskazany przez stawiającego jako pierwszy, uzyskał pierwsze miejsce, koń zaś wskazany jako drugi uzyskał drugie miejsce głowa w głowę;

2) w gonitwach, w których miało wziąć udział sześć lub siedem koni:

- a) jeżeli konie, wskazane przez stawiającego, uzyskały w gonitwie pierwsze i drugie miejsce, mijając celownik w jakiegokolwiek kolejności, a na pierwszym i drugim miejscu minął celownik tylko jeden koń;
- b) jeżeli konie, wskazane przez stawiającego, uzyskały pierwsze miejsce głowa w głowę;
- c) jeżeli z dwóch koni, wskazanych przez stawiającego, jeden uzyskał w gonitwie pierwsze miejsce, drugi zaś uzyskał drugie miejsce głowa w głowę.

§ 12. 1. W zakładach łącznych zakład jest wygrany, jeżeli wszystkie wykazane w danej grupie konie (§ 8 w zw. z § 5 pkt 4) zajęły pierwsze miejsca.

2. W przypadku, gdy nie ma wygranego zakładu, odpowiadającego warunkowi wymienionemu w ust. 1, wówczas wygrane są te zakłady, w których wykazano największą ilość koni, uzyskujących pierwsze miejsce.

3. W zakładach łącznych pkt 2 § 9 stosuje się odpowiednio.

§ 13. Zwraca się wszystkie stawki:

- 1) w zakładach zwyczajnych, francuskich i porządkowych, jeżeli:
  - a) gonitwa jest nieważna;
  - b) w gonitwie uczestniczyły konie tylko jednej stajni wyścigowej;

- 2) a ponadto w zakładach porządkowych, jeżeli tylko jednemu koniowi przyznano w gonitwie płatne miejsce;
- 3) w zakładach łącznych zwraca się wszystkie stawki, jeżeli wszystkie objęte grą gonitwy były nieważne.

§ 14. Ponadto zwraca się wszystkie stawki:

- 1) w zakładach zwyczajnych, jeżeli nie przyjęto ani jednej stawki na konia, który uzyskał pierwsze miejsce w gonitwie, oraz na żadnego z koni, należących do tej samej stajni wyścigowej;
- 2) w zakładach francuskich, jeżeli na żadnego z koni, które w gonitwie uzyskały płatne miejsce, nie przyjęto ani jednej stawki;
- 3) w zakładach porządkowych, jeżeli na kombinację wygrywającą zakład nie przyjęto ani jednej stawki.

§ 15. Zwraca się stawki przyjęte:

- 1) w zakładach zwyczajnych na konia:
  - a) który nie stawił się do startu;
  - b) który został zwolniony z dyspozycji startera;
  - c) który został na starcie;
  - d) który został zdystansowany, z wyjątkiem przypadku, gdy przyznano pierwsze miejsce innemu koniowi z tej samej stajni wyścigowej;
- 2) w zakładach francuskich na konia:
  - a) co do którego zaszła okoliczność wymieniona w ust. 1 pkt a), b) lub c) lub gdy przyjęto stawkę na konia;
  - b) zdystansowanego całkowicie;
  - c) któremu po częściowym zdystansowaniu nie przyznano miejsca, uzasadniającego wygranie zakładu w myśl § 10;
- 3) w zakładach porządkowych zwraca się stawki przyjęte:
  - a) na takie kombinacje, w których co do jednego ze wskazanych koni zaszła okoliczność wymieniona w ust. 1 pkt a), b) lub c);
  - b) jeżeli co najmniej jeden ze wskazanych w danej kombinacji koni został zdystansowany całkowicie, lub
  - c) jeżeli zgłoszone kombinacje, wskutek częściowego zdystansowania co najmniej jednego ze wskazanych koni, nie odpowiadają warunkom, przewidzianym w § 11 dla wygrania zakładu porządkowego;
- 4) we wzajemnych zakładach łącznych zwraca się przyjęte na daną grupę obrachunkową stawki, jeżeli konie, wykazane w poszczególnych gonitwach do gry, zajęły pierwsze miejsce, a w jednej lub kilku gonitwach koni, wskazany jako pierwszy:
  - a) nie stawił się do startu;
  - b) został zwolniony z dyspozycji startera;
  - c) został na starcie lub
  - d) został zdystansowany, z wyjątkiem przypadku, gdy przyznano pierwsze miejsce innemu koniowi z tej samej stajni wyścigowej.

§ 16. Wszystkie przyjęte stawki, nie podlegające zwrotowi, należy zsumować dla każdego rodzaju zakładów (§ 5) oddzielnie i od tych sum dokonać odliczeń, przewidzianych w art. 7 przy uwzględnieniu art. 32 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 128), zmienionego dekretem z dnia 2 kwietnia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 137), resztę tych sum przeznacza się na wygrane w każdym rodzaju zakładów oddzielnie.

§ 17. 1. Wygrane w zakładach wzajemnych oblicza się proporcjonalnie do wygranej, odpowiadającej stawce zasadniczej.

2. Wygrane w każdym rodzaju zakładów powinny być jednakowe we wszystkich kasach, znajdujących się w tej samej miejscowości.

§ 18. Obliczenia wygranych w zakładach zwyczajnych dokonywa się w sposób następujący:

- 1) sumę przeznaczoną na wygrane należy podzielić przez liczbę stawek zasadniczych, przyjętych na konia, który uzyskał pierwsze miejsce w gonitwie, w przypadku zaś gdy miejsce takie uzyskał jeden z kilku koni tej samej stajni wyścigowej (§ 9 pkt 2), przez liczbę stawek zasadniczych, przyjętych na wszystkie konie tej stajni; otrzymany iloraz stanowi wygraną, odpowiadającą stawce zasadniczej;
- 2) jeżeli dwa lub więcej koni przyjdzie głowa w głowę na pierwszym miejscu, sumę wszystkich stawek, przyjętych na te konie, należy odjąć od sumy przewidzianej na wygrane (§ 16); otrzymaną resztę należy podzielić na tyle równych części, ile koni zajęło pierwsze miejsce głowa w głowę, a każdą z tych części podzielić przez liczbę stawek zasadniczych, przyjętych na każdego z tych koni; otrzymane ilorazy, po dodaniu stawki zasadniczej, stanowią wygrane, odpowiadające tej stawce.

§ 19. Obliczenia wygranych w zakładach francuskich dokonywa się w sposób następujący:

- 1) sumę wszystkich stawek w zakładach wygranych należy odjąć od sumy, przewidzianej na wygrane (§ 16); otrzymaną resztę należy podzielić na dwie lub trzy równe części, zależnie od ilości płatnych miejsc w gonitwie; każdą z otrzymanych w ten sposób części należy podzielić przez liczbę stawek zasadniczych, przyjętych na każdego z koni, które uzyskały płatne miejsca; otrzymane ilorazy, po dodaniu stawki zasadniczej, stanowią wygrane, odpowiadające tej stawce;
- 2) jeżeli w przypadkach, wymienionych w § 10 pkt 1 lit. b) i pkt 2 lit. c) koń, wskazany przez stawiającego, uzyskał miejsce głowa w głowę, sumę przypadającą z podziału na dane płatne miejsce, dokonanego w myśl pkt 1, należy podzielić na tyle równych części, ile koni uzyskało miejsce głowa w głowę; każdą z otrzymanych w ten sposób części należy podzielić przez liczbę stawek zasadniczych, przyjętych na każdego z koni, które

uzyskały to miejsce głowa w głowę; otrzymane ilorazy po dodaniu stawki zasadniczej stanowią wygrane, odpowiadające tej stawce;

3) jeżeli z jakiegokolwiek powodu przyznano mniejszej liczbie koni płatne miejsce, niż przypadło w danej gonitwie, lub jeżeli na jednego albo na dwa konie, które przysły na płatnych miejscach, nie przyjęto ani jednej stawki, to odpowiednio zmniejsza się ilość części, na które w myśl pkt 1 należy podzielić sumę, przeznaczoną na wygrane.

§ 20. Obliczenia wygranych w zakładach porządkowych dokonywa się w sposób następujący:

- 1) sumę przeznaczoną na wygrane (§ 16) należy podzielić przez liczbę stawek zasadniczych w zakładach wygranych (§ 11); otrzymany iloraz stanowi wygraną, odpowiadającą stawce zasadniczej;
- 2) w przypadkach, wymienionych w § 11 pkt 1 lit. c) i d) i pkt 2 lit. c) sumę wszystkich stawek w zakładach wygranych należy odjąć od sumy, przeznaczonej na wygrane (§ 16), a otrzymaną resztę podzielić na tyle części, ile było kombinacji, wygrywających zakład; każdą z tych części należy podzielić przez liczbę stawek zasadniczych w każdej kombinacji, wygrywającej zakład; otrzymane ilorazy, po dodaniu stawki zasadniczej, stanowią wygrane, odpowiadające tej stawce;
- 3) w przypadkach, wymienionych w § 11 pkt 1 lit. c), gdy pierwsze miejsce uzyskają głowa w głowę konie jednej stajni wyścigowej, stosuje się przepisy pkt 1.

§ 21. 1. Obliczenia wygranych w zakładach łącznych dokonywa się w ten sposób, że sumę, przeznaczoną na wygrane (§ 16), należy podzielić przez liczbę wygranych stawek zasadniczych, przyjętych na poszczególną grupę obrachunkową (§ 8); otrzymany iloraz stanowi wygraną, odpowiadającą stawce zasadniczej.

2. W przypadku, gdy pierwsze miejsce uzyskał jeden z kilku koni tej samej stajni wyścigowej, należy sumę przeznaczoną na wygrane podzielić przez liczbę stawek zasadniczych, przyjętych na wszystkie konie tej stajni; otrzymany iloraz stanowi wygraną, odpowiadającą stawce zasadniczej.

3. Jeżeli w poszczególniej grupie obrachunkowej (§ 8) przyjdzie dwa lub więcej koni, kończących zakład głowa w głowę na pierwszym miejscu, sumę wszystkich stawek, przyjętych na te konie, należy odjąć od sumy, przeznaczonej na wygrane (§ 16), otrzymaną resztę należy podzielić na tyle równych części, ile koni zajęło pierwsze miejsce głowa w głowę, a każdą z tych części podzielić przez liczbę stawek zasadniczych, przyjętych na każdego z tych koni; otrzymane ilorazy po dodaniu stawki zasadniczej stanowią wygraną, odpowiadającą tej stawce.

§ 22. 1. Wygrane, odpowiadające stawce zasadniczej, ustala się w kwotach, stanowiących wielokrotność 1 zł; otrzymane nadwyżki ponad

tę wielokrotność większe od 75 gr zaokrągla się do 1 zł, a wygrane uzupełnia się z funduszków towarzystwa, nadwyżki zaś równe 75 gr i mniejsze skreśla się, a powstałe stąd sumy przechodzą na dobro towarzystwa, zarządzającego wyścigi konne.

2. Wygrane, odpowiadające stawce wyższej, niż zasadnicza, stanowią wielokrotność wygranej, odpowiadającej stawce zasadniczej.

3. Wygrana nie może być niższa od stawki zasadniczej; niezbędne uzupełnienia będą pokryte z funduszków towarzystwa.

§ 23. 1. Ustalenie kolejności miejsc, miarodajne dla wypłat we wzajemnych zakładach, następuje po sygnale, oznaczającym zakończenie wżenia jeźdźców po gonitwie. W przypadku zdystansowania konia na skutek orzeczenia sędziów, następuje zwrot stawek za konia zdystansowanego (§ 15), a za konia, któremu przyznano należne miejsce u celownika, następuje wypłata stosownie do § 16. Na znak, iż kolejność przyznanych miejsc płatnych, obowiązująca dla wypłat we wzajemnych zakładach, jest ostatecznie ustalona, przy numerach, wywieszonych na słupie przy celowniku, umieszcza się zieloną chorągiew.

2. Wypłata wygranych dokonana będzie po otrzymaniu od sędziego przy wadze zawiadomienia, że na wypłacenie wygranych zezwala. Zawiadomienie to jest ostateczne.

§ 24. 1. Wypłata wygranych dokonywana będzie wyłącznie do rąk okaziciela biletu.

2. Wypłata wygranych dokonywana będzie w kasach wzajemnych zakładów w dniu gonitwy tych koni, na które stawki zostały przyjęte i tylko do chwili zamknięcia kas. Nie odebrane w tym dniu wygrane mogą być wypłacone w terminie 7 dni, licząc od dnia następnego po dniu, w którym odbyła się dana gonitwa.

3. Bilety uszkodzone w sposób, uniemożliwiający stwierdzenie ich autentyczności, nie będą przyjmowane do wypłaty.

4. Bilety uszkodzone w inny sposób, nie określony w ustępie poprzedzającym, będą przyjmowane do wypłaty wyłącznie w terminie 3 dni po upływie okresu, ustalonego dla wypłat nieodebranych wygranych.

5. Terminy, określone w niniejszym paragrafie, są ostateczne i po ich upływie żadne reklamacje nie będą przyjmowane.

§ 25. Osoby, biorące udział w zakładach wzajemnych, obowiązane są sprawdzić:

- 1) czy nabyte bilety są zgodne z ich poleceniem.
- 2) czy przy realizacji wygranych biletów wypłacona suma pieniędzy przez kasę wypłat odpowiada wygranej, gdyż po odejściu od kasy żadne reklamacje przyjmowane nie będą.

§ 26. W zakładach wzajemnych francuskich i porządkowych:

- 1) ilość płatnych miejsc i wygranych kombinacji jest ściśle uzależniona od ustalenia po terminie dla wycofania koni, ile koni ma przyjąć udział w gonitwie;

2) jeżeli zaistnieje konieczność w danej goniwie dodatkowego wycofania jednego lub więcej koni z liczby mających wziąć udział w gonitwie, ilość płatnych miejsc i wygranych kombinacji obowiązuje jak w pukcie 1-ym.

§ 27. 1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 maja 1947 r.

2. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rol-

nych z dnia 2 czerwca 1939 r. o warunkach funkcjonowania i organizacji wzajemnych zakładów (totalizatora) oraz o sposobie prowadzenia rachunkowości tych zakładów (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 331).

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych

Jan Dąb-Kociół

324

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 19 sierpnia 1947 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 29 kwietnia 1947 r. o regulaminie wyborów do rady zakładowej i wyborów delegata.

Na podstawie art. 13 dekretu z dnia 6 lutego 1945 r. o utworzeniu rad zakładowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 36) w brzmieniu dekretu z dnia 16 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 92) zarządzam, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 29 kwietnia 1947 r. o regulaminie wyborów do rady zakładowej i wybo-

row delegata (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 231) wprowadza się zmiany następujące:

1) Ust. 2 § 18 otrzymuje brzmienie:

„2. Wyborca głosuje na podwójną liczbę kandydatów w stosunku do ustawowo przewidzianej liczby członków rady zakładowej.“

2) Załącznik do powołanego rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

„Załącznik

do rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 29 kwietnia 1947 r. (poz. 231).

dydatów, przeto ważne oddanych głosów może być najwyżej:

$$200 \times 18 = 3.600.$$

Należy obliczyć ilość głosów otrzymanych łącznie przez wszystkich kandydatów każdej grupy. W tym celu sumuje się ilość głosów otrzymanych przez poszczególnych kandydatów danej grupy pracowników.

Ustalono, iż:

kandydaci pierwszej grupy	otrzymali	—	2000	głosów
„ drugiej „	„	—	800	„
„ trzeciej „	„	—	720	„
razem			3520	głosów.

Ustalamy dzielnik wyborczy. Ogólną liczbę oddanych głosów 3520 dzielimy przez ilość członków rady zakładowej czyli przez 9:

$$3520 : 9 = 390.$$

Podział mandatów pomiędzy grupy odbywa się w ten sposób, iż ilość uzyskanych przez każdą grupę głosów dzieli się przez dzielnik (390).

Pierwsza grupa otrzymuje $2000:390=5$ mandatów
 Druga „ „ $800:390=2$ mandaty
 Trzecia „ „ $720:390=1$ mandat.

Pozostaje jeden mandat wolny. W tym przypadku dzieli się ilość głosów uzyskaną przez każdą grupę przez liczbę mandatów już jej przyznanych, lecz powiększoną o jeden. Tej grupie, która wykaże największy iloraz, uwzględniając ułamek, przyznaje się dalszy mandat. W ten sposób postępuje się aż do rozdzielenia wszystkich mandatów między grupy:

Grupa pierwsza otrzymuje	$2000 : 6 = 333,33$
„ druga „	$800 : 3 = 266,66$
„ trzecia „	$720 : 2 = 360.—$

Dziewiąty mandat otrzymuje grupa trzecia.
 Przykład Nr 2. (trzy listy)

Zakład pracy wybiera 9 członków rady zakładowej. Uprawnionych do głosowania 450 pracowników. Zgłoszono trzy listy ważne, z których jedna jest listą związkową, zgłoszoną przez trzy grupy pracowników. Każdy głosujący głosuje na 18 kandydatów i ważne oddanych kart może być najwyżej 450, a ważne oddanych głosów:

$$450 \times 18 = 8100.$$

Oblicza się najpierw ilość kart głosowania oddanych na listy:

Lista Nr 1 (związkowa)	otrzymała	262	kart
Lista Nr 2 (dzika)	„	113	„
Lista Nr 3 (dzika)	„	66	„

razem 441 kart.